

مترو ضرورتی برای توسعه پایدار شهر تبریز

ایوب شه منظری

1- دانشجوی کارشناسی ارشد تکنولوژی معماری - دانشگاه آزاد واحد بین المللی جلفا A_shahmanzar@yahoo.com

چکیده

انقلاب صنعتی همانند همه‌ی جنبه‌های دیگر زندگی انسان بر شهرها تأثیر گذاشت، پیشرفتهای عظیم تکنولوژی استخراج نفت و سایر ذخایر زیرزمینی نیز استفاده هر چه بیشتر این منابع تجدید ناپذیر را فراهم آورد و با وجود منابع سوختی فراوان در دسترس، تامین نیازهای انرژی، حمل و نقل و گرمایشی به راحتی میسر شد. اما ورود اتومبیل و دیگر انواع وسایل حمل‌ونقل که از سوخت‌های فسیلی استفاده می‌کردند، موجب تولید گازهایی شد که محیط‌زیست انسانی را آلوده می‌کرد.

دهه 70 میلادی را می‌توان دهه آگاهی یافتن از بحرانهای زیست محیطی نامید که عکس‌العملهایی را در دنیا ایجاد نمود که توسعه پایدار یکی از آنهاست. توسعه پایدار در حقیقت پاسخی برای مقابله با این اثرات منفی رشد و توسعه ی بدون محدودیت و لجام گسیخته بود که بعد از انقلاب صنعتی به وقوع پیوست.

امروزه گازهای مخرب حاصل از احتراق سوخت‌های فسیلی انسان را وادار کرده است، با حفظ روند رشد اقتصادی و تداوم گسترش زندگی شهری چاره‌ای بیندیشد. به‌ویژه در شهرها که کانون‌های اصلی تولید گازهای مخرب محیط‌زیست هستند، برای کاهش سوخت‌های فسیلی به انواع وسایل حمل‌ونقل که نیاز به سوخت فسیلی نداشته باشند روی آورد و از جریان برق و نیروی محرکه‌ی سالم استفاده کند. امیدست با کشف و جایگزینی سوخت‌های پاک در آینده‌ی نزدیک با امکانات فعلی فناوری بتوان وسایل حمل‌ونقل پاک را جایگزین وسایل حمل‌ونقل موجود نمود.

توجه اصلی این تحقیق به سمت سیستم حمل‌ونقل عمومی به‌ویژه مترو است که سهم آن در انتقال مسافر و سرعت جابه‌جایی به‌عنوان گزینه‌ی برتر فعلی در شهرهای بزرگ شناخته شده است از این رو پیشنهاد می‌شود که با گسترش خطوط مترو و تعداد واگن‌های آن به افزایش نقش این وسیله‌ی حمل‌ونقل پاک در جابه‌جایی جمعیت شهر تبریز توجه ویژه‌ای مبذول گردد تا به مرور زمان نیاز شهروندان را به وسایل حمل‌ونقل آلوده‌کننده‌ی هوا و صدا کاهش دهد.

واژه‌های کلیدی: توسعه پایدار، حمل و نقل پایدار، مترو، تبریز